

U V O D

Ideja o Evropi kao kulturnoj i politički jedinstvenoj teritoriji pojavila se mnogo pre dvadesetog veka. Mnogi pojedinci su je oblikovali na različite načine i sa različitim ciljevima, ali je ona dugo postojala kao utopija koja nije mogla da se primeni zbog trenutnog poretka u Evropi. U ulozi hegemonu, kako političkog tako i ekonomskog, smenjivale su se velike sile, kao što su Francuska, Engleska, Austro-Ugarska, pa se ideja o ujedinjenoj Evropi gubila zbog sukoba ili se nacionalizovala, što je slučaj u ekspanzionističkoj politici Napoleona Bonaparte. Potreba za uspostavljanjem unutrašnjeg mira u Evropi dovela je do jačanja zamisli o ujedinjenoj Evropi i do pojave organizovanog propagiranja te zamisli, pa čak i do udruživanja pokreta za ujedinjenje Evrope iz raznih zemalja. Međutim, tek sa sazrevanjem političke svesti, usled dva svetska rata koja su donela velika razaranja i degradaciju dotadašnjih odnosa u svetu uopšte, dolazi do ozbiljnijeg stava prema stvaranju jednog vida ujedinjenja u Evropi. Naravno, integrisanje evropskih država je proces koji je spor i nimalo jednostavan, te on i dalje traje menjajući svoj obim i značenje svake godine. Ideja evropskog ujedinjenja nije novijeg datuma i ne vezuje se samo za drugu polovinu dvadesetog veka. Mnogo ranije su postojali razlozi za različite koncepcije o međusobnom povezivanju zapadnoevropskih zemalja. Ti razlozi su bili različite prirode: strateški, interesni, istorijski, itd.

1. ZAKLJUČENJE UGOVORA IZ MASTRIHTA

Ugovor iz Mاستrihta je potpisan u Mاستrihtu (Holandija) 1992. godine od strane dvanaest zemalja Evropske zajednice, a stupio je na snagu 1993. godine. Zemlje potpisnice ovog Ugovora su Belgija, Francuska, Italija, Luksemburg, Holandija, Zapadna Nemačka, Irska, Portugal, Španija, Italija, Grčka i Danska. Naziv ovog Ugovora je Ugovor o Evropskoj uniji i njegovim tekstom se predviđa: politička unija, tj. uvođenje «evropskog građanstva», vođenje zajedničke inostrane i bezbedonosne politike i saradnju u pravosudnoj i unutrašnjepolitičkoj (policijskoj) oblasti, stvaranje ekonomske i monetarne unije sa ciljem da se do 01.01.1999. godine uvede isti novac za sve zemlje članice.

Mاستrihtski se sastoji od 17 protokola i 33 deklaracije kojima su izvršene izmene i dopune ranije važećih akata, najpre Rimskih ugovora iz 1957. godine i Jedinstvenog evropskog akta iz 1986. godine.

Ugovorom iz Mاستrihta, Evropska unija se konstituiše na «tri stuba» različitog značaja:

izmene tri osnivačka komunitarna ugovora (o osnivanju Evropske zajednice za uglj i čelik, Evropske ekonomske zajednice i EUROATOM-a),

spoljna politika i bezbednost i

saradnja u oblastima pravosuđa i policije.

Prvi stub čini uglavnom ekonomska oblast, koja čini materijalnu osnovu svakog društva, kao i monetarna oblast, odnosno Evropska montarna unija. Ovaj stub je apsolutno komunitaran.

Drugi i treći stub se mogu označiti kao stubovi saradnje jer pretpostavljaju «međuvladinu saradnju».

Karakteriše ih eksponiranje državnog subjektiviteta država članica, tj. mogućnost postupanja u skladu sa svojim posebnim državnim interesima (neprenošenje svojih institucionalnih ovlašćenja međunarodnog subjekta na organe unije).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com